

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

E virgine Deipara tanquam è Dei throno vocem prodire, qua omnes Dei servi ad divinas laudes invitantur. Cap. 32 [i.e. 33]

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

hujus capit. diximus, Reliquos etiam Apostolos, si unum excipias sanctum Petrum Apostolorum Principem, (qui uxorem habuisse legitur.) Virgines fuisse existimat Tertullianus libr. de Monogamia cap. 8. & Hieronymus

libro 1. contra Iovinianum, de quo in tractatu de Virg. sect. 2. quare & ipsi hoc cantium novum canent ante quatuor animalia, & seniores, sicut & reliqui.

E VIRGINE DEIPARA TANQVAM E DEI Throno vocem prodire, qua omnes Dei servi ad divinas laudes invitantur.

CAPVT XXXIII.

DODECIMUM, quod de throno legimus Apoc. 19. illud est *Et vox de throno exiit dicens Laudem dicite Deo nostro omnes servi eius, & qui timetis eum pusilli & magni.* Ec. 21. *Et auditis vocem magnam de throno dicentem Ecce tabernaculum Dei cum hominibus, &c.* Petrus Damianus scilicet de Nativitate Virg. ad probandum sanctissimam Deiparam esse veri Salomonis Christi THRONVM, inter alia sacrarum litterarum testimonia, quibus ipsa dicitur *Thronus* istud Apoc. 19. B. Virgini eleganter accommodat, verba Petri Damiani hæc sunt, *Aut ille aliter filius Virginis* (sanctus nimirum Ioannes in Apocalypsi) *& vox de throno exiit dicens: Laudem dicite Deo nostro omnes sancti eius: & ex hoc throno* (sanctissima scilicet Deipara) *Laus Angelorum prorumpit, & hominum: quia dum hic resuscitatur, ille refertur, utriusque gratiarum debent devotionem.* Nostri quidam dicit, qui sedet in throno: *Ecce, inquit, nova facio omnia felix thronus, in quo sedet dominator Dominus, in quo, & per quem non solum omnes, sed omnia renouantur.* hæc tenus Damianus. Ceterum ab ipso etiam contextu sacræ Apocal. non obscure hoc loco per thronum subindicari videtur sanctissima Virgo: quod ut manifestum fiat, tria ex ipsis verbis Apocalypsi præsuppono. Primum per thronum hoc loco significari rem intelligenti præditam, eum indicatur loqui, & voces edere. Neque id novum alicui videri debet, si rebus apud nos vita carētib; cuiusmodi sunt thronus, & similia in cœlestibus, ubi allegoricè aliquid aliud significant, nedum vita, sed & mēbra quoque, ac munera animantibus propria tribuantur; nam & ipse tertius ordo angelicorum spirituum primæ hierarchiæ ab Apostolo Coloss. 1. & à Theologis throni dicuntur,

id est, sedes, & Ezech. 10. de Rotis illis sic legitur: *Et omne corpus earum, & colla, & manus, & penna, & circuli pleni erant oculis in circuitu quasi rotarum.* & paulò inferius, *Stantibus stabant & Rotæ, & cū eleuatus eleuabantur: cunus rei ratio reddit: spiritus enim vita erat in eis & Apocal. 10. septem tonitrua dicuntur loquuta voces suas: quare ne cui mirum videri possit, vocem è throno exire cap. 4. præmiserat de throno fulgura, voces, & tonitrua procedere, quod supra cap. 20. explicavimus.* Secundum vocem hanc de throno procedentem non esse ipsius Dei in throno sedentis per metonymiam, ut scilicet accipiatur etiam tenens pro contento, quicquid videatur indicare Ribera Apocal. 19. *Est enim ita interdum aliis in locis sumi possit, hic neutiquam hoc modo accipiendum esse illud argumentum est, quod supra cap. 21. post vocem de throno dicentem: Ecce tabernaculum Dei cum hominibus, &c.* itatim subiicitur vox ipsius sedentis in throno, *Et dixit, inquit, qui sedebat in throno, Ecce nova facio omnia: ergo thronus allegoricè aliquid à sedente in throno diversum, atque adeò aliquid à Deo distinctum indicat & Apoca. 19. vox de throno exiit dicens: Laudem, inquit, dicite Deo nostro omnes servi eius.* ergo thronus, qui loquitur, seu vnde vox prodijt, dum Deum appellat nostrum, agnoscit illum, non tantum eorum, quos ad Dei laudem inuitat, sed etiam tuum pariter esse Deum, ac proinde se à Deo distinctum aperte significat.

2. Tertium, quamvis Arctas Thronum hunc putet esse Seraphim, quoniam Isaias 6. *Thronus Throni Dei vicinissimus sunt.* & Andreas Cæsar. esse Seraphim, & Cherubim, à quibus magni, non parvi id est, virtutibus præclari, & parvi, Deum laudare iubentur, verisimilius tamen existimo non

Apoc. 19. B. Virgo sanctes ad Dei laudem inuitat Apoc. 21.

Apoc. 19.

Thronus Dei Apoc. 19. intellectu hic est præditus.

Coloss. 1.

Ezech. 10.

Apoc. 10.

Apoc. 4.

Vox de throno

Throno L.

post. 19. ut

est ab ipso

Deo

Ribera

Apoc. 19.

Apoc. 19.

Apoc. 19.

Apoc. 19.

Apoc. 19.

Apoc. 19.

Apoc. 19.

Apoc. 19.

Apoc. 19.

Apoc. 19.

Apoc. 19.

non esse neque Angelos, neque reliquos sanctos. In hac enim visione cap. 19. refert S. Iohannes audisse se vocem turbarum multarum omnium scilicet. (vt Interpretes exponunt) in celo degentium, tum Angelorum, tum Sanctorum Deum collaudantium, & alleluia identidem repetentium, de meretricis purpurate, seu Babylonis damnatione. Idem quoque statim factum fuisse S. Iohannes narrat à vigintiquatuor Senioribus, & quatuor Evangelistis, iuxta illud Apoc. 18. *Exulta super nam celum, & sancti Apostoli, & Propheta, quoniam indicavit Deus iudicium vestrum de illa.* quoniam scilicet præstantissimi sancti apostoli, & Evangelistæ doctrina, verbo, vel scripto tradita, vitæ suæ exemplis, laborum tolerantia, persecutionum perpessione, sæpè etiam proprii sanguinis profusione præ cæteris in divino cultu propagando defudarunt, & in eadem Babylone expugnanda fortiter decertarunt. Post hæc statim subiicit, Vocem de Throno exisse, & omnes Dei seruos, pusillos, & magnos ad eius laudem inuitasse. Ergo throni nomine creatura aliqua intelligenda videtur ratione prædita, singulariter præ cæteris Deo coniunctissima, à reliquis omnibus coelitis etiam præcipuis, id est, quatuor animalibus, & vigintiquatuor senioribus, quos commemorat diuersa, quæ omnes Dei seruos tam magnos, tum pusillos, nullo planè exemplo, quasi illis omnibus in gloria superior, ad laudem Deo dicendam inuitare, & excitare potest; & hæc alia fuisse non videtur, nisi Virgo sanctissima, quod alijs argumentis mox confirmabimus. Nomine porro seruorum Dei, qui laudem Deo dicere hæc re hoc loco iubentur. Ribera existimat intelligi sanctos in terra adhuc viuentes; à melius tamen hoc nomine tanquam honorificentissimo, & coelicolæ omnes, tum Angeli, tum homines censentur, quod ex ipso textu aperte probatur: si quidem ij, qui statim post inuitantis vocem, laudem Deo dedisse narrantur, fuerunt, vt Andreas Cæsariensis, & ipse Ribera fatetur, subiicitur enim ibi sic: *Et audiui quasi vocem turbæ magnæ, & sicut vocem aquarum multarum, & sicut vocem tonitruorum magnorum dicentium, Alleluia: qui omnes ideò gratulabantur, quod dies iudicij, & nuptiæ agni breui ad futuræ essent, quæ omnia similitudine rerum valde sonantium adhibita cuiusmodi est vox turbæ magnæ, aquarum, & tonitruorum, non*

hominibus mortali carne circumdati, sed in celo degentibus tribui sunt solita, vt patet Apoc. 1.6. 14. & 19. & maximè indicant coelicolarum multitudinè, intima lætitia exultantibus. Cæterum hanc vocem de Throno opte deuentem, quæ sanctos mortalicarne circumdatos, vt ait Ribera, vel coelicolas, vt ego censo ad Dei laudem inuitat, merito à Petro Damiano loco citato sanctissimæ virgini tribuitur, & præter ea, quæ diximus de vtriusque, id probatur. Nam si de serui Dei in hac vita adhuc existentibus accipiamus, experientia constat Virginis exemplo potissimum, & intercessione omnes in terris ad Dei laudes excitari, vt Iulius supra cap. 29. & 21. ostendimus cum de hoc Throno fulgura, voces, & tonitrua procedere diximus: inter alias verò voces hæc est, de qua Apoc. 19. & illa, de qua Apoc. 21. quoniam, vt dixi, iudicatur Thronus tanquam aliquid à Deo sedente diuersum, & Virgini maxime consentaneum. quibus si quis adiungere vellet cum septimus Angelus effudit Phialam suam in aërem, vocem illam magnam. Apoc. 16. de templo à Throno exeuntem, & dicentem: *Fatum est: & statim subiicitur, facta sunt, inquit fulgura, voces, & tonitrua; quasi hæc etiam vox à Virgine prodierit, nihil absurdi diceret, quâuis enim hæc vox possit tribui Deo sedenti in throno, & pronuncianti finem omnium adesse, quoniam nihil in hac narratione inuoluitur, quo ostendatur vox hæc non à Deo prodijisse; nihilominus tamen potest tribui Virgini, quæ in fine mundi cum Satanas quasi calcaneo mundi insidiaturus, rabiem suam efferatius contra Ecclesiam effudet. Ipsa omnium Aduocata mortales finis omnium instantis, & venturi iudicij spectatione permouere curabit ad poenitentiam; Ideoq; iterum narrantur fulgura, voces, & tonitrua quæ Apocal. 4. à Throno procedere dicebant, quod nos. c. 20. explicuimus de miraculis, & ad poenitentiam admonitionibus tuauibus, & terrificis Virginis ope factis, quæ eadem in nouissimis temporibus, cum abundabit iniquitas, & refrigescet charitas, multorum eius opera, & Intercessione ad draconis antiqui calcaneo insidiantis caput conterendum sedulo præstabitur. & quo necessitas auxiliij maior ingruerit: eo magis Virginis præsidium, ac patrocinium electis (Propter quos vt dixit Christus Dominus Matth. 24. breuiabuntur dies illi) elucescet, ac præsto erit.*

Apoc. 1.6.
14 & 19.
Ribera.
Pet. Dam.
Virgo be-
7
mnes in
terra de
gentes ad
Dei laudes
inuitat.
Apoc. 19.
& 21.
Apoc. 16.
Genes. 9.
Virgo in
fine mundi
homines
ad poeni-
tentiam
excitabit.
Apoc. 4.
Matth. 24

450
Virgo san- 4 Si vero de seruis Dei caelesti gloria fruenti-
Bus in coe- bus illud intelligatur, certè Virginem sanctissi-
lo ad lau- mam, Angelos, & reliquos sanctos ad Dei lau-
dos Dei in dem inuitare, mirum esse non debet: ipsa enim
uitat. supra illos Deo maximè est vicina, cum Cho-
S. Bernar- rum faciat separatam, vt ca. 6. ex sancto Ber-
ardino nardino Senensi, Gersono, & alijs diximus: I-
Gerfon. dedè que etiam illos illuminare dicitur, atque a-
Virgo san- deo ad Dei laudes excitare potest Quod autem
ctissima eos illuminet, præter rationem dictam, quia
Angelos il- scilicet Deo est maximè præ omnibus vicina,
luminat. & eiusque nominis Interpretatio, quæ est
Hieronym *Stella maris, vel illuminatrix*, ex Hieronymo in
 nominibus Hebraicis in Exod. hoc significat;
Francisc. Complures etiam auctores id testantur, Fran-
Mayro. ciscus Mayro in sermone de creatione animæ
Psal 75. virginis ait Dei genitrici conuenire illud Psal-
 mi: *illuminans tu mirabiliter à montibus æternis:*
 quia Deipara suam vim illuminatiuam imme-
 diatè sumit à Personis Altissimæ Trin. & iuxta
Hieronym sui nominis etymologiam, quæ ex Hieronymo
 est *illuminatrix*, illuminat quatuor hierarchias
 sibi subiectas, ordinatè incipiendo ab Ordine
 Seraphico: illuminat enim tres hierarchias
Mayro. Angelorum, & quartam, quæ est Ecclesiastica
 hæc ex Mayrone in quo illud anima ducen-
 dum est Mayronem expressè in eodem serm.
 dicere Virginem illuminari ab anima Christi
Pet Dam. sanctissima; quia sãmen hæc est vnita verbo,
 idèd Mayro eam à tribus Personis diuinis im-
 mediatè illuminari dicit. Petrus Damianus
 serm. de Assumpt. explicans quomodo Virgo
 dicatur *Electa vt sol*, inquit, *habuit spiri-*
Can. 6. *tus in visibilib' creaturis excellentius, cui excel-*
S. Bernar- *lentiam Virginis compararet, idèd soli assimilat. &*
ardino *infra, Electa vt sol, quia sicut Sol solus orbè il-*
luminat, sic hæc sola solidiori lumine, & Angelos,
& homines illustrat. S. Bernardinus Senensis
 tom. 3. serm. 3. de nomine glorioso Virg. c. 3. di-
 cit Virginem dominati Angelis, *Respectu quo-*
S. Bona- *rum, inquit, est electa vt sol ad irradiandum to-*
uentu *ram multitudinem spirituum Beatorum.* Bona-
 uentura in spec. B. Virg. c. 3. exponit quomo-
 do Virgo iuxta sui nominis interpretationem
 non tantùm sit illuminatrix per exempla sua-
 rum virtutum, & per beneficia suæ misericor-
 diae, verum etiam per lucidissimam gloriam
 suam illuminat Cælum, sicut Sol mundum, &
Accl. 42. affect illud Ecclesiastici, *Sol illuminans per om-*
nia respexit, sic ergo, inquit, illuminans Maria in
gloria suar uirtutans, per omnia respexit, quia pœ-
 omnes Angelos, & per omnes Sanctos gloria sua

illuminationem extendit & citat hæc verba Bern-
ardi, quæ in sermone 1. de Assumptione ha-
 bentur, *Maria præsentia totus illustratur orbis,*
adeo vt & ipsa iam caelestis Patria clara uir-
let uirginæ lampada irradiata fulgoris. sic
 Bonauentura.
 5 Ad extremum illud ad confirmationem Virgi-
 eorum, quæ initio capitis dicebamus, anim-
 aduertendum uideretur, non esse nouum Virgi-
 nem sanctissimam alios ad Dei laudem inuita-
 re, ipsius enim typum ex Chrysol. ser. 146. gessit
 Maria Prophetissa soror Aaron, & Moylis, quæ
 Virgo erat, & sapientia insignis fuit ex Clemen-
 te Alexandrino 4. Stromatum, & Exod. 15. de-
 merito cum suo exercitu Pharaone in mari ru-
 bro, sicut tympão, reliquis omnib' cã mulie-
 rib' tympanis, & choris post eã egessis, præci-
 nebat dicēs, *Cælestis Domino gloriose enim ma-*
 gnificatus est, equum, & ascensorem eius desecit
 in mare, ita Deipara sanctissimã prophetissã ex
 Basilio in c. 2. Isa. non solum affectu soror, sed
 etiam naturaliter uera mater Christi summi
 Sacerdotis Legislatoris, ac ducis populi Dei
 tympãnistria nostra (sic enim uocet eã Augu-
 stinus ser. 18. de Sanctis) facta in eius uero ad
 dæmonis potentiam euerendam, diuini Verbi
 Incarnatione prima omnium in lege euange-
 lica etiam ante Ioannem, vt notat Augustinus
 17. de Ciuitate cap. vlt. Deo gratias agens præ-
 cinituit canticum illud suauissimam, *Magnifi-*
cat, quo alios etiam suo exemplo, & diuino-
 rum tum beneficiorum, tum etiam iudiciorū,
 commemoratione ad Deum laudandum exci-
 tant, illudq; nobis omnibus decantandum re-
 liquit. & nunc in caelis de ipsa Virgine tanquã
 de Throno Dei eiusdem cantici uocem emit-
 tit, Deumq; magnificare, nosq; ad idem inui-
 tate piè cogitare possumus. Ex ijs igitur, quæ
 huc vsque disseruimus, maneat id, quod huius
 disputationis, initio probandum suscepimus,
 sanctissimam Virginem singulari quadã præ-
 rogatiua meritò Dei Thronum appellari, atq;
 ad eò Apocal. 4. inter typos illius Aule caelestis
 per Sædem, seu Thronum Dei adumbrari. Reli-
 quum est, vt de modo tantam Virginem uene-
 randi, atq; ad eò de pietate, ac deuotione erga
 ipsam exhibenda, vt fructum ex ea uerem re-
 portemus, nonnulla sequentibus
 capitibus perstringa-
 mus.
Incipit Prima Partis.